

ikke vil møde med et Gran af Sympati, saa er man lige midt i Striden, saa staar man der unneutral, saa har man taget sit Standpunkt til begge Sider.

Jeg vil altsaa vilde mig at hævde, at Landbruget stod ikke neutralt. Landbruget gik ind i Striden som Parthaver og maatte tage de Vilkaar, som deraf fulgte. Nu kan man naturligvis sige som saa: Ja, naar der ikke var nogen anden Udvej for Landbruget, var der ikke noget at sige dertil, thi Landbruget maatte søge at faa sine Produkter afsendt. Men der var jo en anden Udvej. Der gaves en anden Maade, paa hvilken Landbruget kunde faa sine Varer transporteret til England. Der blev fra den Part i Striden, som var inde i en Forhandling desangaaende, Dansk Arbejdsmandsforbund, givet Tilbud om at skaffe den fornødne Tonnage og sørge for, at den stod til Raadighed, saaledes at Landbrugets Produkter kunde komme over. Dertil sagde man: Det vil vi ikke, vi vil ikke have noget med Dansk Arbejdsmandsforbund at gøre, kun med Dansk Dampskibsrederiforening, thi vore Sympatier er paa ingen Maade af en saadan Art, at Arbejderne paa noget Omraade kan tage sig dem til Indtægt, vore Sympatier er helt og udelt paa Dampskibsrederiforeningens Side. Derfor vilde man ikke benytte den Udvej, som Dansk Arbejdsmandsforbund anviste. Man vilde vise, at man var stærk i denne Sag, man kunde gaa sine egne Veje. Hvorledes dette vilde være endt, efter at det store solidariske Samkvem var kommet i Stand mellem Transportarbejderne i alle Lande, er ikke vanskeligt at sige, men det kom ikke saa vidt, at Sagen kom til at staa paa Spidsen.

I denne Sag er der fra flere Sider, ogsaa fra min, fremhævet, at Formanden for Landbrugets Femmandsudvalg, Hr. Forpagter Theilmann, Hvidkilde, der offentligt saa stærkt tilraadede sine Medlemmer ikke paa nogen Maade at inllade sig med andre Skibe end Dansk Dampskibsrederiforening, som Formand for Svendborg Andelssvineslagteri selv har forsendt store Varepartier med en tysk Damper til England eller rettere sagt forsendt dem til Hamborg, hvor de blev omladet i et andet Skib og gik videre til England. Jeg har for min Part stærkt fremhævet, at det var en Stilling, som Formanden for Landbrugets Femmandsudvalg ikke burde og ikke kunde indtage. Det er en Dobbeltstilling, en tvefyldig Stilling, som den Mand indtager, der offentligt fraraader det danske Landbrug at sende sine Varer med andre Skibe end Dansk Dampskibsrederiforening, medens

han selv i stærkt forøget Maalestok sender sine egne Varer til England med fremmede Skibe. Den Kendsgerning kan man ikke komme bort fra. Nu siger det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) i Dag noget ganske andet end for et Par Dage siden. I Dag siger han, at det, Hr. Theilmann gjorde, var ikke andet, end hvad han hele Tiden havde gjort. Han havde ogsaa forud for den Tid sendt Varer til England med den paagældende Linie, Ipen-Linien, og der var ikke noget at bebrejde ham, han havde kun benyttet den Fremgangsmaade, der hidtil havde været fulgt. Maa jeg derfor sige, at medens Hr. Theilmann med den største Sindsro vilde have set de danske Landbrugsproducenters Flæsk staa og raadne paa Kajen, uden at det havde rørt ham ud af Flækken, tog han et ganske andet Hensyn til det Flæsk, som kom fra det Slagteri, hvis Formand han var. Thi det, der har været sendt med Ipen-Liniens Baade før Konfikten, er jo ganske ubetydeligt, medens det var ganske overordentlig meget Flæsk, der blev sendt af Sted med dem under Konfikten. Der blev mindst sendt 200 Baller Flæsk, hver Gang Skibet gik, ja, en enkelt Gang var man endogsaa oppe paa 5 Jernbanevognladninger Flæsk. Det var saaledes, at det Skib, som gik paa Ruten, ikke var i Stand til at rumme alt det Flæsk, som man vilde sende fra Svendborg Andelssvineslagteri, men maatte ombyttes med et andet betydeligt større Skib, for at Flæsket kunde blive afsendt ad denne Vej. Det er da en dristig Paastand, naar det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) nu staar op og erklærer, at alt, hvad jeg har sagt i denne Sag, er urigtigt, medens der ikke er det ringeste i saa Henseende at bebrejde Hr. Theilmann som Formand for Svendborg Andelssvineslagteri, set i Belysning af hans Egenkab som Formand for Landbrugets Femmandsudvalg. Jo, det er der netop. Det er min Opfattelse af, hvad der er ret og rimeligt, og af, hvad en saadan Mand, der staar i en saa fremskudt Stilling, skylder Hensynet til sine Landsfæller: at han ikke samtidig Gang paa Gang paa det indstændigste kan tilraade dem ikke at indgaa paa nogen Overenskomst med andre end Dansk Dampskibsrederiforening, medens han selv i stigende Maalestok sender sit eget Flæsk og maaske ogsaa andre Landbrugsprodukter med et udenlandsk Skib, for at det kan komme over til England.

Aarsagen til, at det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) i Dag fremførte denne Sag, var et kort Replikskifte, der fandt Sted